

an̄ inter post ad. vt̄ inter com̄ dēdū est multū loq̄ndū Unde Virgili-
us in bucolicis. Tityre dum redeo brans ē via palce capellas Et po-
tum paltas age tityre z inter agendum. Occisare capro cornu fecit il-
le caneto. Ibi stat inter agendum z etiam age potum cum primo lupi /
no id est ad potādum

Fiet de voce sermo qñq; per ipsam

Materialiter hanc ibi dices esse tenendā:

Casus per voces pfundes materiales

Dicit q sermo de voce fit per ipsam vocem. z tunc vox dī stare ma-
terialiter. Qñq; em̄ loquimur per vocem de voce. vt hō est species. hō
dī ab humo. sensus est. h nomen hō deriuatur ab hoc noīe humus. Je-
sus interpretatur saluator. ibi fit sermo de voce. Nam h nomen iesus fit
em̄ quātum saluator. Aīal predicat de plurib; itēp fit sermo de voce qz
p̄dicari puenit terminis. Qñq; fit sermo per vocem de re. vt hō est al.
et illo modo vox dī capi significatiue. Qñ em̄ sermo fit p vocem d vo-
ce. vt vox capitur materialiter. Qñq; fit per vocem de re z capī per so-
naliter. Qñq; fit sermo per vocem de p̄ceptu rei. vt turre est in mente
mea. i. p̄ceptus turris ē in mente mea. Sic iōānes pingit iesum. i. ima-
ginem iesu. Omnia em̄ nomina significantia res significant imagines
ear; rez. vt asinus gignit asinum. pictor pingit asinum. ibi etiam vox
stat significatiue licet non p̄prie. Qñq; loquimur per vocem non de ima-
gine picta sed de imagine rei quam habemus in mente. vt aux; in men-
te mea. Deus em̄ nostra simulatur pictori. qz possumus aliquid men-
te nostra p̄cipere sicut pictor depingit. Qñ sermo fit de imagine facta
a nostro antū o tunc illud nomen supponit simpliciter id est pro p̄cep-
tu. Hoc p̄bum subire est in mentem venire. vt Roma subit mihi id est
imago romae venit mihi in mentē. In talibus vox sp̄ stat simpliciter
scdm̄ veritatem. Dicunt em̄ aliqui suppositionem simplicem fieri p na-
tura communī. sed natura communis non est ergo est min⁹ rez. **I**te
dictio materialiter posita fit seipsam. Vox em̄ illud fit de quo per vocē
loquimur. vt hō fit seipsum. qz per hoīem loquimur de hoīe. **D**e illud
de quo p vocem loquimur significat p vocem. sed ipsa vox est p quam
de voce loquimur. ergo vox significat per ipsam vocē. fit ergo vox qñ ca-
pit materialiter seipsum. vt pz in logica. **I**te dictio materialiter posi-
ta ē appellatiue qualitatī. vt homo ab humo dī. **D**e nomen hō ab hu-
mo dī. est ergo terminus cōis in logica z nomen appellatū in grāmāti-
ca idē. Et hoc pz in hac orōne q̄sit necērium. ab vtroq; istoy. p̄fert hō
ibi hō supponit cōiter. qz pfuse tm̄. Et sunt hae noīa materialiter posi-
ta oīa generis neutri. z etiam lrāy noīa latinay. z etiam grācay sunt
gñis neutri. vt vnum ab e. vnyum tota. vnum alpha. z ideo dicunt grā-
ci o mega idest o magnum

Sequitur textus

Uox cuius pars est preponens ppositiua
Vna potest alteri sociari ppositiue
Deposketantes de sub pede de ppe fontes

C Sententia est q vna ppositio iungitur alteri prepōnē p appōnem
vt de post fetantes de sub pede. Propō ponitur duobus modis scz per
appōnem z p pōnem **E**xplum secūdi vt adamo. **D**icit hic ergo q
vna ppo iungitur alteri p appōnem. vna etiam ppo iūgit bñ alteri per
pōnem. vt abscondo qd pponitur ab abs z con p pōnem **S**ic dici⁹
h̄z certū vsq ad forz ibi ad iūgit huic pponi vsq **V**sq ad senectutē vsq
ad iuuentutem. **S**ic a ponitur etiam cum ppoē vsq **S**tat em vsq
cum dictioē fñte descriptioē vel inceptioē **E**xemplum vt dilexi ioan/
nem ab adolescentia vsq **E**xemplū scdū **D**iligam ioannem ad senectū
tem vsq **I**tem inter vsq z casum suum non vult semp poni ppo. vt
vsq ocahum ibi nihil interseritur inter vsq z suum casum. vñ vsq
genu vestes ritu succincta dyane **S**ic dicimus mulier est succincta vs
q genu. **I**tem de ppe de sub sunt aliæ orōnes. z de his dicēdum est q
sacra scriptura vtitur his licenter **D**ñs sumpsit dauid de post fetantes
id est de post oues. **F**œtus a um est idem qd gūidus swāgher. vt fœta
scō spū canis de h̄ra p gine **F**œtus us ui est fructus **E**ffœtus a um id ē
sterilis onvruchtber. **I**n de fœtura ē vassel. **I**n fœtuosus plenus fruc
tu **V**itarius tñ dī fœtolus **D**e trans iselam. i. de loco trās iselam.
Ioannes venit de intra urbem. de infra terram. sed pauci vtuntur his
orōnibz quamuis in sacra scriptura p licentiā inueniantur. sed dice
mus ioānes venit vltra iselam sicut dicimus ioānes venit foris z nō de
foris. z intus z non de intus fm donatum. **S**ic nec dicimus pprie de
trans iselam. z sic de alijs.

In subter vel tus dant quartum dum sociam⁹

Verbo signan tñ motum vel p̄cipanti

Demotu dicis credas tñ exteriori

Si nō designo motum tūc p̄strue sexto

In campo curro si sis benedicis in illo

Si sis exterius in campum sit tibi cursus

Dicit q hæ ppositiōnes deseruiunt accō casui quādo significāt mo
tum ad locum. z non ponūtur solum cum verbo significante moueri.
sed etiam mouere. vt ioannes p̄cipitauit petz in flumen. **D**e verbis si
significantibus moueri. vt ioannes venit in domū. **S**ed qñ ponuntur
cū verbo significante motū de loco. vel q̄etem in loco stant cum abltō

p̄stī omni tñs

asū. vt iohannes venit de ecclā. Petrus dñdit de sede. mgt̃ est in schol̃.
Item p̃pō inposita cum verbo s̃ntē mutationem deseruit a cōcō casul̃.
vt troia ē p̃sa in cineres. In q̃nc̃q; sit idem qd̃ erga. etiam cum accō cō
struitur. vt tua in me beneuolentia. Construit etiam cum accō qd̃ nō
sit motum. vt iohannes dormit in aurem dext̃ram. Item sub enā regit
accōn vel ablt̃m. vt sub tectum accōn. Sub tecto ablt̃m. Sic etiā sub
ter regit accōn vel ablt̃m vt subter tectū vel subter tecto. Sed sub̃ po
tius ē adnerbiū qd̃ non cap̃t̃ p̃pōsitionaliter. sicut z inē est aduerbiū.

Jungere non poterit coniunctio mobile fixo

¶ Dicitur quod coniunctio non coniungit inter adiectivum et substantivum, sed bene coniungit inter duo substantiva, vel coniungit duo substantiva vni adiectivo. Et duo adiectiva vni substantivo. Propter hoc iohannes et petrus prudens est. De seculo. iohannes est prudens et sapiens. Sic dicimus iohannes quibus dicitur sic non tamen premitur pauperes. Unde etiam dicitur iohannes et homo et albus et ibi coniungit orationes. Item homo et albus sunt nomina. Queritur an non coniungat ibi adiectivum et substantivum, dicendum quod non quia albus est ibi nomen substantivum capitur ibi materialiter non ergo coniunctio coniungit adiectivum et substantivum non dicitur iohannes et albus currit. etc.

Queris si liceat voces coniungere binas:

Per vel sine per et solā vel non mediante

Eum voces fuerint tales q̄ significato

Unius alterius comprehendis significatum.

Recte dicetur homo grammaticus si milesq;

Et parti iunctum debes restringere totum.

To solum presta quod pars non denotat illa

Inde potest queri si possit idem sibi iungi

Aut si iungatur quod abesse nequit vel adesse

¶ Prima questio est an coniunctio possit stare inter maius coe 2 min⁹, 7 dz q sic. vt hō 2 aīal currunt. Altera questio tangitur ibi 2ut si iun-
gatur. vtz coniunctio possit mediare inter ea quoz vnum non p̄ aliū ad-
esse. 7 dz q sic. vt homo 2 asinus. Et q̄ntur 2sequenter an inter dictio-
nes sic se hñtes q̄ significatum vnius non p̄t a beffe alteri possit copu-
lare coniunctio. et dz q non.

Si iungas recte facias quā participare.

Concesso q tu melior sis q̃ plato recte

Concludes q̄ plato p̄icipat bonitate

Dicit q̄ qñ h̄ aduerbiū q̄ cap̄it p̄prie tūc facit p̄icipare. i. p̄icipa
noēm. 2. qñ recte cap̄it tūc res excedēs 2. excessa sunt s̄illa in q̄litate 2. q̄
h̄ec nō est p̄a iōānes ē l̄rātiōz q̄ idēa. est āt bñ latina aut p̄grua. sed
si volum⁹ vti logica. nō est p̄a. Sic h̄ec iōānes melius videt q̄ cecus
falla est. q̄ cecus nō videt. *Deus est melior q̄ diabolus. 2. siles p̄p̄o*
nes Qñq̄ cap̄it q̄ imp̄p̄issime vt melius est furtū q̄ sacrilegiū. *Pr̄*
h̄ ex p̄p̄one Qñ cū cap̄it p̄prie tūc expōitur p̄ tres expōnes. 2. sic oīs
h̄a p̄ones negātur Qñ cap̄it q̄ imp̄prie sic expōitur p̄ duas expōne/
res Sed imp̄p̄issime cap̄it expōit p̄ vnam expōnētem 2. sic multā p̄/
pōnes p̄cedūtur. Sacra scriptura bñ vtitur q̄ imp̄prie At in euāgē.
Bonum est te vniū oculū h̄ntem 2. intrare in regnū celoꝝ q̄ h̄ntem du
os oculos mitti in gehennam ignis. ibi q̄ cap̄itur imp̄prie Quia
ignis mitti in gehennam ignis. nō est bonū q̄ cap̄it imp̄prie. Item
q̄ vult adiungi p̄p̄atius vel dictionib⁹ quā ponūtur loco p̄p̄atui. de
p̄p̄atui vt iōānes scribit melius q̄ petrus. De dictionib⁹ q̄ ponūt loco
p̄p̄atui. vt ego vltra iui q̄ petr⁹. circa q̄ petr⁹ Tercio iungit d̄conib⁹
aliter. vt iōānes aliter loq̄t q̄ petr⁹. secus loq̄t q̄ fecit.

Deq̄ rel̄is logice fit regula talis

Qñ relatio fit extrinseca debet eidem

Dictio subiungi q̄ rem determināt eius

Lūq̄ relatio fit extrinseca nil petit addi

Plurali numero siles sunt q̄s ego cerno

Dicit q̄ duplex est relatio scz extrinseca 2. intrinseca Extrinseca vt
filius p̄is fili⁹ Intrinseca vt isti sunt siles Extrinseca relatio ē. qñ re
l̄m 2. cor̄l̄ctim exp̄mūtur vt pater filij pater. 2c. Relatio intrinseca
fit p̄ nomen pluralis numeri. vt iōānes 2. petrus sunt siles. iōan/
nes 2. petrus sunt fr̄es h̄z d̄nos sensus. vnus est iōānes est frater petri
2. petrus est frater iōānis. Alius sensus est frater 2. petr⁹ est frater.

Sinit hic Slosa sup Secunda parte Magistri Alex
andri p̄ Joannem Synthesis collecta 2. nūc in optimā for
mam redacta. Impressa dauentrie iuxta scholas p̄ me
Jacobum de Breda. Anno dñi M. cccc. lxxix. In profe
ssio omnium sanctorum.

100% 90% 80% 70% 60% 50% 40% 30% 20% 10% 0%

